

Verden skulde saa bevæge den til at trække sig tilbage —, naar de have, siger jeg, gjort Regjeringen en saadan Tjeneste, saa burde Regjeringen billigvis paa den anden Side gjøre den Tjeneste at skaffe Klarhed for Befolkningen i en Sag, hvis Misforstaaelse kan have de sørgeligste Følger for den enkelte Mand. Det er en Hensigt til den ærede Regjering. Det har forresten været mig meget kjært at se, at man i denne Sag, uagtet man vedkjendte sig at være en Modstander af Regjeringen, dog har afholdt sig fra Alt, hvad der hed Ministerstormeri og Ministermageri osv., og at man synes at have holdt sig til Sagen af Interesse for Sagen. Dette Par Ord vilde jeg kun tilføje; men min Hovedhensigt er den, som jeg nævnte før, til den ærede Regjering.

Beth: Det var med megen Interesse, at jeg hørte det Foredrag, som det ærede Medlem for Præstø Amis 6te Valgkreds (Bosfen) nylig holdt. Jeg skal ikke gaa i Rette med det ærede Medlem med Hensyn til Formen for det foreliggende Lovforslag; det ærede Medlem yttrede, at man mere maatte se paa den helbige indre Form end maatte paa den mindre helbige ydre Form. Ganste vist er det under alle Omstændigheder et Fortrin, naar ogsaa en helbig ydre Form forener sig med et heldigt Indhold. Saameget er vistnok i hvert Fald utvivlsomt, at i den Stillelse, hvori Lovforslaget foreligger, er det overmaade vanskeligt at orientere sig i dets Betydning, idet det jo indeholder en Omstrøining af den gjældende Hærløve med Tilføjelser og Fradrag, uden at dette er ført ud paa en saadan Maade, at man kan orientere sig deri anderledes end ved majsommelig at sammenholde Lovforslaget med den bestaaende Hærløve. Smidlertid er der jo fra anden Side stillet Løfter om, at Arbejder, som fremstille dette Forslag i den Betydning, som det vil have, naar det bliver vedtaget, ville blive leverede til 2den Behandling, saa at denne Mangel altsaa til den Tid forsaavidt kan forventes at ville blive afhjulpen. — Naar jeg ser hen til den Dagsorden, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne for ikke mange Dage siden førte Ordet for og anbefalede os at vedtage — den blev ikke vedtagen, som et æret Medlem i Mødet idag tog feil af; men der var

ikke saa, som stemte for den, og til dem hørte jeg —, interesserede det mig særligt at faae at vide, om den ærede Ordfører for Forslagsstillerne betragter det foreliggende Forslag som i og for sig heldigt, eller hvilken hans Betragtning er deraf; thi det maatte være paafaldende, at et saadant Forslag nu indkom saa sent, efter at det ærede Medlem for ikke lang Tid siden havde taget Ordet for, at denne Sag skulde i denne Samling henlægges. Jeg tror ikke, at jeg kunde tage feil af, eller har forstaaet det ærede Medlems Ytringer urigtigt, naar jeg opfattede ham saaledes, at dette Forslag er, hvad der paa Fransk hedder et „pis-aller“, og hvad han paa Dansk gjengav saaledes, at man eneodes om at afgjøre denne Sag for at undgaa en formodet forestaaende endnu uheldigere Afgjørelse af den. Jeg ser, at den ærede Ordfører bekræfter, at jeg har forstaaet ham rigtigt, men naar dette er Tilfældet, altsaa at man af to Under vælger det mindste, har jeg nogen Banskfelig ved da at forstaa de Ytringer, hvormed den ærede Ordfører sluttede sit Foredrag, hvor han steg temmelig høit, og endogsaa ønskede, at dette Lovforslag maatte erholve kongelig Sanction paa selve Isteddagen, og talte om, at dette Lovforslags Vedtagelse vilde være en Vresopreisning for Folkethinget. Det er — ibetmindste for mig — vanskeligt at forstaa, at det, at man af to Under vælger det mindste, kan blive en saa glædelig Begivenhed, at den nødvendig maatte knyttes til en i Danmarks Historie saa berømt og glædelig Dag som Marsdagen for Slesflaget, og at den skulde kunne betragtes som Vresopreisning for Folkethinget. Ogsaa dette Sidste havde jeg nogen Banskfelig ved at bringe i Samklang med andre Ytringer af den ærede Ordfører, og da ogsaa med hans Stilling ligeoverfor Dagsordenen. Den ærede Ordfører udvirkede, ikke alene hvorledes det var gaaet i Fællesudvalget, men ogsaa hvorledes det efter hans Formening fremdeles vilde være gaaet, naar ikke han og hans Medforslagsstillere havde grebet ind. Ja, det er muligt, at den ærede Ordfører har Ret i de Forudsætninger, som han i saa Henseende gik ud fra, men ganske bestemt forudsæ, hvad der vil ske i Fremtiden, kan dog Ingen, Hypothese bliver det dog altid, deres større eller mindre Sandsynlighed uførtalt; men blandt de